

“Nepřítomný v těle a přítomný u Pána” (2 Kor 5:8)

Tato věta se běžně využívá k výuce, že křesťan při smrti přesáhne tento svět, aby byl s Ježíšem v odtělesném stavu. Ale stav bez těla rozhodně není tím, po čem Pavel touží. Potvrdil, že jedinou věcí, kterou si nepřeje, bylo být „svlečen“, tj. bez těla. Pavel ukazuje na nové tělo, nesmrtelné tělo, do kterého „budeme oblečení naším domem, který je z nebe“. (2 Kor 5:2).

Nesmrtelná duše nebo duch, který přežívá tělo jako živá, fungující, podstatná osoba, je výsledkem řeckého vlivu, který vstoupil do Církve před staletími (vlastně od 2. století) a zpusťošil poselství evangelia. Pavel používá stejný výraz ohledně být „oblečen“ v 1. Korintským 15:54 (NIV) a vysvětluje posloupnost událostí, pomocí kterých dosáhneme nesmrtelnosti. Nesmrtelnost je získána, ne v době smrti, ale při vzkříšení, když se vrátí Ježíš. Kontext jak v této populární pasáži (2 Kor 5:1-5), tak v 1. Korintským 15:53 spolu s mnoha biblickými texty nám podává „zbytek příběhu“. Jak se říká, text bez kontextu je často záminka. 2. Korintským 5:8 byl vytržen ze svého kontextu a jednalo se s ním tak, aby říkal to, co nemůže znamenat. Naše odměna (2 Tim 4:8; Zj 22:12) má být vyzvednutí ze smrti (1 Kor 15:23) při Kristově návratu. Naš vstup do věčného království Boha a Jeho Krista (2 Tim 4:1; 2 Pet 1:11) musí také čekat na jeho návrat. Tato jediná věta ve 2 Korintským 5:8 je však neustále citována, aby dokázala, že křesťané po smrti okamžitě přicházejí k odměně v nebi v odtělesném stavu bez prospěchu z Ježíšova návratu nebo vzkříšení. Taková myšlenka je v rozporu se zbytkem Nového zákona a výslovně s Ježíšovým výrokem, že odměny nastávají „při vzkříšení spravedlivých“ (Luk 14:14) a „když Syn člověka přichází ve slávě“ (Mat 16:27).

Pavel začíná svou diskuzi ve 2. Korintským 5 jednoduše vysvětlením své touhy být nepřítomný v tomto současném těle, v tomto křehkém, smrtelném, umírajícím těle, ve kterém „sténáme“ (v. 4; srv. „Jak ubohý člověk jsem! Kdo mě vyproští z tohoto těla smrti?“ Řím 7:24). Pavel si přeje být „oblečen do našeho nebeského obydlí ... protože nechceme být neoděni [nepřítomni v těle], ale být oblečení“ (2 Kor. 5:2, 4), tj. s naším vzkříšeným tělem (1 Kor 15:21-23). K tomu, aby Pavel představil toto dočasné tělo, používá vzory jako „pozemský stan“ a „stan“. K tomu, aby představil naše vzkříšené, nehynoucí tělo používá podstatnější vzory jako „stavba“, „věčný dům v nebi“ a „nebeské obydlí“ (dvakrát).

Vskutku, když zemřeme, toto pozemské (smrtelné) tělo je „zničeno“ (v. 1). To samo o sobě není tím, po čem Pavel touží. Tato podmínka je přirovnávána k být „neoblečen“ a „nahý“ (nemít nic). Naopak, Pavel touží po opaku „neoblečeného“ a „nahého“. Touží být „oblečený“, ustrojený, tak říká, v našem „nebeském obydlí“. „Mezitím sténáme a toužíme být oblečení naším nebeským obydlím, protože když jsme oblečení, nebudeme shledáni nahými.“ (v. 2-3).

Kapitola o velkém vzkříšení v 1. Korintským 15 to vysvětluje dále. "Neboť pomíjející se musí obléci nepomíjejícím a smrtelné nesmrtelným. Když bylo pomíjivé oblečeno nepomíjivým a smrtelné nesmrtelným, pak se naplní, co je psáno: 'Smrt byla pohlcena vítězstvím'" (1 Kor 15:53–54). Srovnejte to s naším textem: „co je smrtelné, bude pohlceno životem“ (2 Kor 5:4).

Naši nadějí není, aby se z nás stal duch bez těla. Naši nadějí je mít nové tělo, podstatné tělo, „slavné tělo“. Musíme proto počkat, až přijde Ježíš z nebe. "Ale naše občanství je v nebi. A dychtivě očekáváme Spasitele odtud, Pána Ježíše Krista, který mocí, která mu umožňuje přivést vše pod svou kontrolu, promění naše skromná těla tak, že budou jako jeho slavné tělo.“ (Fil 3:20-21). Pavel vyjadřoval svou touhu být nepřítomen v tomto „těle smrti“. Trvale toužil po okamžiku, kdy bude spolu se všemi věřícími přítomen u Pána, protože být s Pánem znamená mít ve vlastnictví tělo, jako je jeho. Křesťané se těší na to, že budou přítomni s Ježíšem při jeho návratu a poté vybaveni novým duchovním tělem. Pouze tímto procesem můžeme přijít, abychom byli u Pána. Pavel také přesně řekl, v 1. Tesalonským 4:17: „Tímto způsobem [a žádným jiným] budeme navždy s Pánem.“